

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 21 септември 2004 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Неделчо Беров

Членове: Стефанка Стоянова

Маргарита Златарева

Васил Гоцев

Людмил Нейков

Румен Янков

Лазар Груев

Мария Павлова

Емилия Друмева

Владислав Славов

Евгени Танчев

при участието на секретар-протоколита Силвия Василева разгледа в закрито заседание на 21.09.2004 г. конституционно дело № 7/2004 г., докладвано от съдията Мария Павлова.

Делото е образувано на 15.07.2004 г. по искане на главния прокурор на Република България да бъде обявена за противоконституционна разпоредбата на чл. 12а, ал. 1, т. 1 от Данъчния процесуален кодекс, приета с § 10, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за Националната агенция за приходите /обн., ДВ, бр.112 от 29.11.2002 г./.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията във фазата по допустимостта на искането по смисъла на чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционния съд.

С преходните и заключителни разпоредби на Закона за Националната агенция за приходите /ДВ, бр.112 от 29.11.2002 г./ се създава новият чл.12а “Разкриване на служебна тайна по искане на органите на прокуратурата, на следствието и на Министерство на вътрешните работи” в Данъчния процесуален кодекс /ДПК/. Според чл. 12а, ал. 1, т. 1 от ДПК съдът извън случаите по чл. 12, ал. 3 от същия кодекс може да постанови разкриване на сведения, съставляващи служебна тайна, по мотивирано искане на прокурор или следовател – във връзка с образувана предварителна проверка или започнато наказателно производство. Според главния прокурор изискването на чл. 12а, ал. 1, т. 1 от ДПК искането за достъп до сведения, съставляващи служебна /данъчна/ тайна, предполага наличие на предварителна информация. С такива данни прокурорът предварително не разполага, което пречи да се образува наказателно производство срещу лица извършили престъпления. Разпоредбата на чл.12а, ал. 1, т. 1 от ДПК възпрепятства прокуратурата в борбата ѝ с престъпността в данъчната и финансова сфера и пречи да се установи истината по делата, поради което противоречи на чл. 121, ал. 2 и чл. 127 от Конституцията.

Твърди се също, че разпоредбата противоречи и на чл. 4 от Конституцията, както и на разпоредби от Наказателно-процесуалния кодекс и Закона за защита на класифицираната информация.

Искането на главния прокурор на Република България отговаря на изискванията на чл. 150, ал. 1 от Конституцията и на чл. 17, ал. 1 и 2 от ЗКС, поради което следва да се разгледа по същество.

Поради връзка на дейността им с атакуваната разпоредба следва да се конституират като заинтересовани страни: Народното събрание, Министерският съвет, министърът на финансите, Върховният касационен съд, Върховният административен съд, Държавната комисия за сигурността на информацията и Комисията за защита на личните данни.

С оглед на изложеното и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията, чл. 18, ал. 2 и чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционния съд Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

Допуска за разглеждане по същество искането на главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 12а, ал. 1, т. 1 от Данъчно процесуалния кодекс, приета с § 10, т. 2 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за националната агенция за приходите /обн. ДВ, бр.112, 29.11.2002 г./.

Конституира като заинтересовани страни по делото: Народното събрание, Министерския съвет, министъра на финансите, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, Националната следствена служба, Държавната комисия за сигурността на информацията, Комисията за защита на личните данни, на които да се изпратят преписи от искането и от определението, като им се дава възможност в 14-дневен срок да представят писмени становища и доказателства.

На вносителя на искането да се изпрати препис от определението.

Председател:

Неделчо Беров